

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ ЗА ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ

Кочина В.В., Україна, Харків
Українська інженерно-педагогічна академія

У професійній діяльності люди намагаються досягти не лише загальних, а й особисто значущих цілей, завдяки знанням, вмінням, навичкам. Професійне спілкування – творчий, керований процес взаємообміну повідомленнями, організації взаєморозуміння, досягнення оптимальної взаємодії, взаємопізнання в різних видах діяльності учасників професійно спрямованої комунікації. Професійне спілкування, зазначає І. Радомський, регулює офіційні стосунки в державно-правовій та суспільно-виробничій сферах [1].

А. Бондаренко підкреслює, що професійне (ділове) спілкування – це особлива форма взаємодії людей у процесі визначеного виду діяльності, що сприяє встановленню морально-психологічної атмосфери праці та взаємин партнерства між керівниками й підлеглими, між колегами, створює умови для продуктивного співробітництва людей у досягненні вагомих цілей, забезпечуючи успіх загальної справи [2].

Специфічність професійного спілкування обумовлена видами самої професійної діяльності інженера-педагога транспортної галузі. Встановлено, що інженери-педагоги транспортної галузі виконують наступні види діяльності: 1) проектувальна (проектування окремих вузлів транспортних засобів, електрообладнання, систем управління автомобільного транспорту та ін.); 2) експлуатаційна (технічне обслуговування системи охолодження двигунів автомобільного транспорту, обслуговування вузлів транспортних засобів, проведення електротехнічних робіт тощо); 3) ремонтна (ремонт і відновлення механізмів і вузлів транспортних засобів різного призначення); 4) організаційно-управлінська діяльність (організація технічного обслуговування автомобільного та міського транспорту та ін.); 5) навчально-виховна (проведення інструктажів, викладання професійно-орієнтованих та фахових дисциплін в умовах професійно-технічних навчальних закладів, стимулювання й розвиток у студентів потреби у професійному спілкуванні і мовленнєвій взаємодії).

Враховуючи наведені види діяльності інженера-педагога, доцільно розглянути й визначити особливості професійного спілкування, які впливають на його ефективність, а саме:

- наявність досвіду комунікативної взаємодії, володіння певною системою комунікативних умінь, навичок і дій кожного із суб'єктів професійного спілкування;

- суб'єкти професійного спілкування є представниками однієї професійної групи, але мають різний професійний досвід, рівень оволодіння навичками професії;

- взаємодія суб'єктів професійного спілкування відбувається в певній комунікативній ситуації, яка пов'язана з професійними потребами, необхідністю вирішення певних виробничих завдань, що спонукають їх до спільної діяльності;

- комунікативні вміння, навички, дії суб'єктів професійного спілкування орієнтовані на смислове сприйняття і засвоєння професійних знань (інформації професійного змісту). Тут важливим є зворотний зв'язок для осмислення ситуації професійного спілкування.

Таким чином, слід зазначити, що професійне спілкування здійснюється для досягнення комунікативної мети в конкретній професійній діяльності, що реалізується за видами професійної діяльності інженерів-педагогів транспортної галузі.

Література

1. Радомський І.П. Культура та стилі спілкування педагога, рівні розвитку культури педагогічного спілкування / І.П. Радомський // Наукові записки ВДПУ. Серія: Педагогіка і психологія. – Вінниця, 2005. – Вип.14. – С. 82-84.
2. Бондаренко А.І. Культура ділового мовлення вчителя: навч-метод. посіб. / А.І. Бондаренко. – Ніжин: НДПУ. 2000. – 73 с.